

Να μιλήσουμε...

Για όσα δεν μιλήσαμε, για όσα σκεφτήκαμε, αλλά δεν μπορέσαμε να πούμε
 Για όσα θα θέλαμε να πούμε αλλά δεν είπαμε ποτέ σε αυτές που είμαστε μαζί στους ίδιους χώρους εργασίας
 Για όσα συναισθήματα χάθηκαν σε κοινότοπα συμβατικά διαδικτυακά αρωτικόλεξα
 Για όσα μάθαμε αλλά ποτέ δεν μοιραστήκαμε, αφού δεν υπήρχε ούτε χώρος ούτε χρόνος...

Να μιλήσουμε...

Για αυτά που θέλουμε να αλλάζουμε
 Για αυτά που μας περιορίζουν
 Για αυτά που μας φέρνουν κοντά
 Για αυτά που μας πονούν
 Για αυτά που μας εγκλωβίζουν
 Για τα δικαιώματα που δεν μάθαμε ποτέ πως υπάρχουν ούτε πώς κατακτήθηκαν
 Για όσα έγιναν και εμείς μείναμε μακριά
 Για όσους μεθοδεύουν να σβήσει η ιστορική μνήμη και να μην υπάρξει συνέχεια
 Για τις ήττες και τις απώλειες, για τις μάχες που δεν πήγαν χαμένες

Να μιλήσουμε...

Για αυτές που έφυγαν
 Για αυτές που ο Λόγος δεν είναι πουκάμισο αδειανό, που φτάνουν τον αγώνα μέχρι το τέλος –όποιο κι αν είναι το τίμημα

Να μιλήσουμε...

Για τα αδιέξοδα της επιβίωσης, για την υποτίμηση της δουλειάς και της ζωής μας
 Για την πασαρέλα που περάσαμε για να βρούμε δουλειά
 Για τη δουλειά με αξιοπρέπεια και χωρίς ψιμύθιο
 Για τους υπαινιγμούς που μας πλήγωσαν
 Για τις ψευδαισθήσεις των ρόλων που μας έδωσαν
 Για τον χρόνο και τον χώρο που γίνονται εμπορεύματα
 Για τον χρόνο και τον χώρο που εμείς θα θέλαμε να ορίζονται αλλιώς

Να μιλήσουμε...

Με ρήματα, με πράξεις, χωρίς ανταγωνισμούς και ναρκισσισμό, για μια ακηδεμόνευτη συλλογική πορεία

Χωρίς την ανάθεση σε άλλους, χωρίς ξύλινες καταγγελίες με λέξεις που φωτογραφίζουν ευδιάκριτα τις βεβαιότητες των φωτισμένων πρωτοποριών που απαξιώνουν τους εργατικούς αγώνες και απογειώνουν τα μαζέματα με τους λαμπρούς καθοδηγητές

Να μιλήσουμε...

Για όσα μας ενώνουν υπερβαίνοντας τη φενάκη, τα στερεότυπα και τους ρόλους: χειρωνακτική – μη χειρωνακτική εργασία, επιστημοσύνη και σπουδές, άνδρας – γυναίκα, ντόπιος – μετανάστης...

Για την γκρίνια που δεν έγινε ποτέ διεκδίκηση

Για τη μιζέρια που έγινε κανονικότητα ενός χαρωπού εργαζομένου που πνίγεται στο σχόλασμα

Να μιλήσουμε...

Την ώρα που η εξουσία σπέρνει τον τρόμο σε όσες αντιστέκονται και μοιράζει επιδόματα για να επιβάλει τη συναίνεση και τη σιωπή

Την ώρα που η οικονομική και ηθική εξαθλίωση οδηγεί σε μια λούμπεν συμπεριφορά και αποχτά ερείσματα ο κανιβαλισμός και ο εκφασισμός...

Να μιλήσουμε...

Δίνοντας χώρο και χρόνο

Για να δυναμώσουμε τη συλλογικότητα και την αλληλεγγύη

Για να αλλάξουμε τη ζωή μας...

Συνέλευση Πρωτοβουλίας: Κυριακή 9 του Οκτώβρη
στις 7.00 μ.μ. στον χώρο των σωματείων βάσης (Ο. Σκυλίτση 10)

Αντίσταση Αυτοοργάνωση Ταξική αλληλεγγύη

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ & ΑΝΕΡΓΩΝ

στην ιδιωτική εκπαίδευση

erganidekp@riseup.net www.erganidekp.wordpress.com